

Kivenkantaja

Moonsorrow

Ä,ÄrellÄ veden luodolla istuen
polviin pÄÄnsÄ painaneena.
Laineet koleaan tuulen syleilyssä
taakkansa saavat kantaakseen.NÄhnyt on tulta, nÄhnyt on kuolemaa
mies petojen kasvattama.
NÄhnyt on hÄvityksen kansansa,
nÄhnyt mitÄ ei voi unohtaa.Taivaille vannonut ikuista vihaa
kantaja miekan ruosteisen.
Kantaja kiven kironnut kuninkaita,
polttanut maat takanaan.Laaksoihin kÄrsimysten,
virtaan vetten katkeruuden.
Polkuja seuraamatta
painon alle musertuen.Ä,ÄrellÄ veden kurjalla karilla
hahmo raskain aatoksin.
Yksin kiroaa, hiekalle laskee
kiveenhakatun kohtalon.Ei aukene taivas, ei nouse tuuli,
pilvet rantaa varjostavat.
Hiljaisuudessa kiroaa ja odottaa
matkaaja tyhjÄn huomiseen.SitÄ surua ei voi unohtaa,
ei kiveÄ jalkoihin laskea.SitÄ vihaa ei voi tukahduttaa,
on hulluus kiven painona.

Songwriters

SORVALI, VILLE TUOMAS/SORVALI, HENRI ANTTI/TARVONEN, MARKO SAMUEL/HARVILAHTI,
MITJAPublished by

Lyrics © Warner/Chappell Music, Inc. Song Discussions is protected by U.S. Patent 9401941. Other patents
pending.

Lyrics provided by

<https://damnllyrics.com/>